

Pressemelding

Oslo den 7 September 2005

Denne pressemeldingen vil være relevant mht Industri Kapital AB's (<http://www.industrikapital.com>) pressemelding av den 31 august 2005, samt Intrum Justitia AB's (<http://WWW.intrum.com>) diverse uttalelser til pressen.

I følge pressemelding av den 31 august 2005 fra **Industri Kapital AB** (IK), har IK solgt sine aksjer i **Intrum Justitia AB**.

* * *

Tore Nuland er gründeren bak inkassoselskapet Intrum Justitia i Norge. Under en politiaksjon mot alle Nulands selskaper den 22 januar 1982, ble Nuland og to av hans nære medarbeidere varetektsfengslet, mistenkt for å ha latt selskapet Justitia AS (gjennom rentekrav) ta for mye betalt for sine oppdrag. Under denne varetektstiden – som for Nulands del varte i hele 16 uker, uten advokatbistand – ble Nuland frastjålet alle sine selskaper.

Verdien av selskapene den gang er beregnet til å ha vært over kr 150 millioner.¹

Bedrageriet i korthet

Tore Nulands nære venn den gang, svensken **Bo Gøranson** (som i dag er en av majoritetsaksjonærene i Intrum Justitia AB), tilbød seg å bistå (hjelp) Nuland under krisen. Han lovet – i tråd med "Familieavtalen"² som Nulandfamilien og Gøransonfamilien hadde inngått noen år tidligere – å hjelpe sin gode venn.

Samtidig som Nuland satt isolert i politiets varetekt, uttalte Gøranson i et politiavhør at han – straks etter at han hadde fått vite hva som hadde skjedd med Nuland og hans selskaper – bestemte seg for et "**hastigt og lustigt take over**" av Nulands selskaper. Gøranson hadde altså aldri i tankene å hjelpe Nuland i tråd med Familieavtalen, men hadde kun det for øyet å overta selskapene på billigst mulig vis, gjerne ved hjelp av straffbare metoder så som bedrageri og dokumentfalsk.

Gøranson klarte å få Nulands advokat, **Ole Lindseth**, "**med på notene**," som han sa til politiet. Gjennom Lindseth klarte Gøranson å få Nuland til å skrive under på salg av hovedselskapene for kr 10.000,-. Disse selskapene var som sagt verdt minst kr 150 millioner på den tiden.

Gjennom en Tilleggsavtale – som skulle sørge for at Nuland i realiteten skulle fortsette som eier uansett hva som skjedde – fikk Nuland velge mellom tre alternative betalingsmåter: 1) Betaling basert på reell verdi, 2) betaling i form av aksjer i det nye svenske inkassoselskapet, og 3) betingelsesløs tilbakelevering av alle de solgte aksjer.

¹ Deriblant kr 25 millioner i kontanter, og kr 25 millioner i eiendommer

² Felles avtale om at dersom noe skulle tilfalle en av dem, så skulle den andre tre inn og bistå gjennom en krisetid.

Salgsavtalen var altså proforma, noe som ville ha hindret valutalisens³ dersom dette var blitt kjent for Norges Bank.

Straks Gøranson hadde overtatt selskapene, omorganiserte han dem, satte inn sine egne folk i styrene – med konkursadvokaten **Knut Ro** som styreformann i alle selskapene – og startet uttappingen av selskapenes store formuer.

Siden Gøranson er svensk, så måtte han – for å lovlig kunne overta selskapene – søke om valutalisens. For å få Norges Banks samtykke (lisens), måtte Gøranson, og hans nye styreformann, Knut Ro, forfalske og deretter presentere for offentlig myndighet enkelte avtaler, deriblant Familieavtalen.⁴ Videre måtte de lage andre falske avtaler og falske fullmakter, samt at de måtte holde tett om Tilleggsavtalen, hvilket også medfører straffansvar.

En overføring av norske verdier til Sverige, uten at det var paritet mellom ytelsene, ville føre til en solid tapping av nasjonale ressurser, og føre til en nasjonaløkonomisk svekkelse. Det var nettopp slik tapping, og svekkelse av norsk økonomi, valutaloven var ment å hindre.

Gøranson/Ro fikk en foreløpig lisens⁵ for overdragelse av aksjene i Justitia AS allerede i mars 1982. Etter noe over ett års arbeid med å villedde Norges Bank, fikk de endelig også samtykke for overdragelse av det siste selskapet; holdingselskapet Skandia Lloyd AS.

De første årene etter at Gøranson overtok, fikk han tømt alle de norske selskapene for verdier – dette med uvurderlig hjelp fra advokat Knut Ro, samt fra sitt eget selskap **Justitia International AB**. Dette er penger som gikk rett ut av Norge, og rett i lomma på Gøranson. Noe må også ha gått i lomma på Ro, som til **Stavanger Aftenblad** engang uttalte – på spørsmål om han ikke ble nervøs over alle disse millionene og hva oppdragsgiver drev med – at han tar seg godt betalt. Med dette bekrefter Ro at han ikke bryr seg særlig med hva oppdragsgiver (i dette tilfellet Gøranson/Justitia International AB) driver med, så lenge han får betalt for jobben. Ro tilkjenner i realiteten at han kan gjøre hva som helst, bare han blir tilstrekkelig belønnet.

Tore Nuland oppdaget etter hvert at han var blitt bedratt av sin tidligere gode venn, og siden Gøranson nektet å tilbakelevere selskapene, begynte den årelange kampen for å få brakt Nulandfamiliens eiendommer og selskaper tilbake.

Sommeren 2002 var Nuland kommet så langt i arbeidet, at han kunne stevne Gøranson, Intrum Justitia AB, Industri Kapital AB (majoritetsaksjonær i Intrum Justitia AB), og Knut Ro for Stockholms tingsrett, med krav om erstatning samt tilbakeføring av aksjer.

Stockholmsbørsen og den svenske **Finansinspeksjonen** ble informert om aksjonen, men unnlot å gjøre særlig mye med saken, til tross for at det var meget sannsynlig at det ble handlet aksjer i et selskap som hadde bygget mye av sin virksomhet på straffbare handlinger, og derved hadde straffbar fortjeneste.

I desember 2004 sendte Nuland inn en begjæring om arrest i alt det Gøranson eier i Sverige, deriblant aksjer, eiendommer, og annet.

³ Se om dette like nedenfor

⁴ Alle dokumenter som er forfalsket eller som er falske, finnes i Norges Banks arkiver, arkiver som jeg har fått tilgang til. Det kan bekreftes at Norges Bank har benyttet disse dokumenter som bevilgningsgrunnlag.

⁵ Det er bare selger/overdrager (Nuland) som kan søke om lisens. Kjøper/mottaker (Ro/Gøranson) kan ikke søke om lisens. Dette ble likevel gjort.

Grunnen til aksjonen er enkel: Valutaloven §2, annet ledd – som regulerer de rettslige forhold omkring aksjeoverdragelse til utlendinger – sier:

Overføring av aksje eller partbrev i norsk selskap er ikkje gyldig andsynes selskapet og kan ikkje med rettsverknad godkjennast når overføringa er i strid med føresegner gjevne med heimel i denne lova.

Kort fortalt vil dette bety at så lenge aksjeoverdragelsen var i strid med retningslinjer og vilkår gitt av Norges Bank – gitt i medhold av (med hjemmel i) valutaloven – så har aksjeoverdragelsen aldri vært gyldig overfor selskapene, og kan aldri godkjennes med rettsvirkning. Selv en avtale mellom de private parter, vil aldri kunne reparere denne alvorlige mangel. Det har heller ingen ting å si at det eventuelt er gitt en foreløpig lisens, og det har ingen betydning om dette skjedde for to år siden eller for tyve år siden.

Loven er klar: Aksjeoverdragelsen blir – under disse forutsetninger – aldri gyldig, og vil derfor aldri få noen rettsvirkning.

Nuland har nå bedt Stockholms tingsrätt om å avgjøre hvorvidt vår dokumentasjon – som dokumenterer en rekke til dels grove straffbare handlinger utført av Ro/Gøranson i forbindelse med valutalisenssøknadene og bedrageriet av Tore Nuland – er tilstrekkelig til å kunne konkludere at Norges Bank ble lurte,⁶ og tilstrekkelig til å si at retningslinjer og vilkår gitt av Norges Bank aldri ble oppfylt.

Dersom dette blir bekreftet av tingsrätten, kan ikke tingsrätten gjøre annet – mener Nuland – enn å konkludere, slik loven angir, at aksjeoverdragelsen ikke er gyldig.

Valutalovens §2, annet ledd, er klar, og det har intet å si om aksjeoverdragelsen ble utført for 1 år siden, 10 år siden eller 20 år siden. I og med at Gøranson/Ro aldri har oppfylt et eneste av de vilkår Norges Bank krevde for at lisens kunne innvilges, så kan overdragelsen ikke med rettsvirkning godkjennes, og må derfor anses aldri ha skjedd.

Konsekvensen blir at den rettslige situasjonen i 1982 skal søkes gjenopprettet. Det vil si at Tore Nuland skal overta sitt Intrum Justitia AS.

I og med at Nulands erstatningskrav nå er beregnet til ca kr 6,5 milliarder, vil tilbakeføringen av de norske selskapene ikke være tilstrekkelig til å gjenopprette Nulands økonomiske tap.

Tore Nuland krever derfor at hele Intrum Justitia AB overdras til ham. Det er derfor bedt om arrest i alle aksjer i Intrum Justitia AB. Stockholmsbørsen er selvsagt informert om dette.

* * *

Industri Kapital AB – salg av aksjer i Intrum Justitia AB

På IK's Internet-sider kan vi lese følgende: Industri Kapital is a European private equity firm with Nordic roots, managing close to €4 billion in fund commitments.

Det vil si at IK har forvalteransvaret for disse – i dag – fem fond.

Videre kan vi lese at Industri Kapital kjøper og utvikler selskaper, og at IK siden 1989 har kjøpt 53 selskaper.

⁶ Noe Norges Bank bekreftet allerede i 1987 til en av dagsavisene i Norge.

Selskapet kjøpte i 1998 en stor aksjepost i Intrum Justitia, og ble umiddelbart informert om at de hadde kjøpt aksjer i et selskap hvor den norske delen av selskapet i realiteten var eiet av Tore Nuland, og ikke av Bo Gøranson.

Tore Nuland har i lengre tid fryktet at IK – idet selskapet ble klar over at de hadde kjøpt seg inn i en kriminell virksomhet – ville selge sin aksjeportefølje i Intrum Justitia AB, noe Nuland også informerte Stockholms Tingsrätt om i en meget tidlig fase.

Stockholms tingsrätt ble også meget tidlig informert om at IK allerede i april 2001 ønsket å løse "problemet" med Nuland direkte. IK signaliserte her en forpliktelse overfor Nuland.

I ettertid har IK overfor Nuland og tingsrätten hevdet at de ikke eier aksjer i Intrum Justitia AB, dette selv om de offentlig slår seg på brystet og forteller at de har tjent godt på salget av aksjene i Intrum Justitia AB, og i tillegg signaliserer forpliktelser overfor Nuland.

For snart ett år siden begjærte Nuland, som nevnt ovenfor, midlertidig sikring (kvarstad) for å hindre straffbart salg av tyvegods (stöldgods). Tingsrätten, hovrätten og Högsta domstolen avviste derimot begjæringen, med den begrunnelse at Nuland ikke hadde betalt inn et beløp til sikkerhet for motpartens eventuelle saksomkostninger.

Nuland fikk altså i denne omgang ikke prøvet sin rett, idet svenske domstoler avviste saken på et uhjemlet og utenomrettslig grunnlag. Denne saken vil bli klaget inn for EMD i Strasbourg, idet Nuland er blitt utsatt for alvorlige krenkelser av sine rettigheter under menneskerettighetskonvensjonen.

Nuland har nemlig aldri blitt avkrevd noe slikt beløp av noen domstol! Dermed kan domstolen selvsagt heller ikke avvise saken, idet domstolen mangler grunnlag for sin avvisning.

* * *

Bo Gøranson – Parkerhouse Investment

Nuland registrerer også at Bo Gøranson gjennom Parkerhouse Investment selger sine aksjer i Intrum Justitia AB. Dette gjør det selvsagt ikke lettere for Nuland å få hånd om alle aksjene i Intrum Justitia AB.

IK har solgt sin aksjepost i Intrum Justitia AB med den klare visshet om at 25% av Intrum Justitia AB er inkorporert i selskapet gjennom en rekke grove straffbare handlinger. Konflikten er kjent for allmennheten via notene i kvartalsrapportene fra Intrum Justitia AB. Ethvert salg av aksjer i Intrum Justitia AB er et åpenbart straffbart heleri, så også Gøransons salg gjennom Parkerhouse Investment.

* * *

Stockholms tingsrätt – Stockholmsbörsen

Nuland vil nå vurdere å saksøke Stockholms tingsrätt, dvs den svenske stat v/justisdepartementet, for å ha medvirket til, og derved vært ansvarlig for at aksjer i Intrum Justitia AB er blitt solgt til tross for at det for enhver må ha vært åpenbart at ethvert salg av slike aksjer vil være et straffbart heleri.

Stockholms tingsrätt har trenert saken og derved gjort det mulig for IK og Bo Gøranson (gjennom Parkerhouse Investment) å selge seg ut av Intrum Justitia AB, og dermed gjøre enda større fortjeneste på straffbar virksomhet. Et slikt salg av aksjer vil være straffbart, tatt i betraktning at en vesentlig del av selskapet som nevnt er tiltvunget gjennom straffbare handlinger.

Tingsrätten har etter vår mening, gjennom sin passivitet, vært delaktig i straffbart heleri, og må stå til ansvar for dette.

Nuland vurderer også å stevne Stockholmsbörsen for sin medvirkning til handel av disse aksjene. Børsen har vært informert gjennom hele prosessen, men har likevel – til tross for kjennskap til alvorlige straffbare handlinger – tillatt fortsatt handel av aksjene.

Burdarás – Landsbankin – Cevian Capital

Selskaper som nå har kjøpt store aksjeposter i Intrum Justitia AB, vil – med mindre de stopper kjøpet selv – bli stevnet for Stockholms tingsrätt i sak T 8381-02, dette vil i første omgang gjelde de Islandske selskapene Burdarás og Landsbankin, samt Cevian Capital.

* * *

Les mer om saken gjennom følgende linker:

http://www.rettsnorge.no/artikler/2005/Juni/130605_Justitia_saken_et_overgrep.htm

http://www.rettsnorge.no/artikler/2005/Juli/060705_Råte_i_det_svenske_rettvesen.htm

Med hilsen
For Tore Nuland

Herman J Berge (kontaktperson for Nuland)
Oksenøyveien 14
N-1366 Lysaker
NORWAY

Phone (Off) : +47 **67 53 74 03**
Fax : +47 **67 53 65 57**
Phone (Pr) : +47 22 14 56 52
Mobile : +47 958 40 531
E-mail : herman.berge@rettsnorge.no

Lysaker den 7 september 2005